

Meningen de sa på exakt samma gång

Berättelse

Två stjärnor inför ett möte

Sommaren 1963 var Ann-Margret 22 år gammal och stod mitt i ett av de viktigaste ögonblicken i sin unga karriär. Hon hade fått en av huvudrollerna i musikfilmen Viva Las Vegas, och hennes motspelare var ingen mindre än Elvis Presley. Han var vid den tiden en av de mest berömda människorna på jorden, omsvärmad var han än gick. Att dela filmduk med honom var en enorm möjlighet, men också något som kunde göra vem som helst nervös. Hur uppträder man inför en sådan stjärna utan att tappa fattningen?

Det fanns dessutom en särskild laddning kring just det här mötet. Båda hade redan stora namn, och skvallertidningarna följde varje steg de tog. Många i branschen förväntade sig en strid mellan två egon, eller åtminstone en stel och tillgjord artighet framför kamerorna. Förväntningarna var höga, och pressen var verklig.

Handslaget som ingen hade planerat

Den 11 juli 1963 möttes de för att börja arbeta med filmens musik i en inspelningsstudio i Los Angeles. Det var regissören George Sidney som förde dem samman och presenterade dem för varandra. Stunden var noga iscensatt: stora namn, kameror i närheten och en hel filmindustri som väntade på vad som skulle ske.

Men det som hände gick inte att planera. Ann-Margret räckte fram handen, Elvis tog den försiktigt, och i exakt samma andetag sade de båda samma mening: "Jag har hört mycket om dig." Orden möttes mitt i luften, och paret brast ut i skratt. På ett enda ögonblick smälte all spänning bort. I stället för två vaksamma kändisar stod där plötsligt två unga människor som genast kände sig hemma med varandra. Det lilla sammanträffandet, två röster som råkade säga samma sak samtidigt, blev själva ögonblicket då isen brast.

Mer gemensamt än någon anade

Det som följde var ingen reklamhistoria. Ju mer de talade, desto tydligare blev det hur mycket de faktiskt hade gemensamt. Båda kom från enkla förhållanden och hade arbetat sig fram steg för steg. Båda beskrev sig själva som blyga inför främlingar i vardagen, men förvandlades fullständigt så snart de kom upp på en scen. De delade samma drift att uppträda, samma kärlek till musik och rörelse, och samma behov av att få vara i fred utanför rampljuset. Det var, har det sagts, som om de talade ett gemensamt språk utan ord.

Den samhörigheten gick inte att dölja, och den gick inte heller att spela fram på beställning. När inspelningen av filmen drog igång märktes den i varje scen de gjorde tillsammans.

Magin på filmduken

Det är i dansen som deras samspel blivit mest ihågkommet. När Ann-Margret och Elvis rörde sig tillsammans följde de varandra så naturligt att det såg ut som om de hade övat i årtal. Kameran fångade en glädje och en energi som kändes helt äkta, inte tillgjord. Regissören George Sidney förstod vad han hade framför sig. Han lät filma deras musiknummer med flera kameror samtidigt och med flera tagningar, just för att ingenting av den speciella stämningen skulle gå förlorat. Resultatet blev scener som många betraktar som höjdpunkter i hela Elvis filmkarriär.

Viva Las Vegas hade premiär 1964 och blev snabbt en av hans mest omtyckta filmer. Den minns inte i första hand för sin enkla handling, utan för känslan mellan de två huvudpersonerna. Decennier senare räknas den fortfarande som ett exempel på hur äkta samspel kan lyfta en hel film.

Varför ögonblicket är värt att minnas

Det ligger något tilltalande i att en sådan berömd filmmagi började i något så litet och mänskligt. Inte med ett påkostat manus eller en regisserad scen, utan med ett vanligt handslag och en mening som två blyga människor råkade säga på exakt samma gång. Ibland avgörs viktiga möten inte av planering eller status, utan av ett oväntat skratt som får två människor att slappna av och se varandra som de verkligen är. För Ann-Margret blev det ögonblicket början på både en av hennes mest kända filmer och en vänskap hon själv beskrev som en av de djupaste i sitt liv.

Ordlista

ORD	FÖRKLARING
omsvärmad	omgiven av många människor som vill vara nära
en filmduk	den stora skärm man visar film på
tappa fattningen	bli så nervös att man inte kan behärska sig
en laddning	här: en stark spänning i luften
ett ego	Han har ett stort ego och pratar helst om sig själv.
tillgjord	onaturlig, spelad, inte äkta
iscensatt	ordnat och planerat i förväg
ett andetag	en in- och utandning; här: samma ögonblick
ett sammanträffande	när två saker händer samtidigt av en slump
brista (isen brast)	här: spänningen släppte plötsligt
en drift	en stark, inre vilja att göra något
rampljuset	uppmärksamheten; att stå i centrum
samhörighet	känslan av att höra ihop med någon
ett samspel	när två eller flera fungerar bra tillsammans
en tagning	en gång man filmar en scen
en höjdpunkt	det allra bästa ögonblicket

Läsförståelsefrågor

- Varför kunde mötet med Elvis kännas pressande för Ann-Margret?
 - Hon hade aldrig dansat förut
 - Elvis var en av världens mest berömda personer och allas blickar var på dem
 - Hon ville egentligen inte vara med i filmen
- Vad förväntade sig många i branschen av mötet mellan de två stjärnorna?
 - En strid mellan två egon eller en stel, tillgjord artighet
 - Att de skulle bli ovänner direkt
 - Att Elvis inte skulle dyka upp
- Vad var det som “ingen hade planerat” vid handslaget?
 - Att de skakade hand
 - Att de sade exakt samma mening på samma gång och brast ut i skratt
 - Att en kamera gick sönder
- Vad hade Ann-Margret och Elvis gemensamt enligt texten?
 - De kom från enkla förhållanden och var blyga men förvandlades på scenen
 - De hade samma föräldrar
 - De hade gått i samma skola
- Varför filmade regissören deras musiknummer med flera kameror och flera tagningar?
 - För att spara pengar
 - För att fånga den unika känslan i rummet innan den försvann
 - För att de gjorde många misstag
- Stämmer påståendena med texten? Svara **ja**, **nej** eller **det står inte i texten**.
 - Mötet ägde rum i en inspelningsstudio i Los Angeles.
 - Ann-Margret och Elvis blev fientliga mot varandra under inspelningen.
 - Viva Las Vegas hade premiär 1964.
 - Ann-Margret tyckte att Elvis var en dålig dansare.
- Förklara med egna ord vad som menas med att deras samhörighet “inte gick att spela fram på beställning”. (öppen fråga)
- Texten säger att de “talade ett gemensamt språk utan ord”. Vad tror du att det betyder?
- Varför minns många filmen för “känslan mellan de två huvudpersonerna” snarare än för handlingen, tror du?
- I sista stycket dras en mer allmän slutsats om viktiga möten. Vad är den slutsatsen, med egna ord?

11. Varför tror du att författaren valt att berätta om just det här lilla ögonblicket i stället för om hela filmen?

Diskussionsfrågor

- Texten menar att viktiga möten ibland avgörs av något litet och oväntat. Känner du igen det från ditt eget liv?
- Ann-Margret och Elvis var båda blyga i vardagen men förvandlades på scenen. Tror du att många människor är olika i olika sammanhang? Ge exempel.
- Vad gör att ett samarbete känns äkta, och går det att märka skillnad på äkta och spelad glädje?
- Filmen minns mer för känslan mellan personerna än för handlingen. Vad är det som gör att vi minns vissa konstverk, filmer eller låtar så länge?
- **Skriv (4 meningar):** Skriv om ett möte i ditt liv som blev viktigt, kanske på ett oväntat sätt. Vem mötte du, vad hände och varför betydde det något?